

MAINETTAAN VASTAAN

TEKSTI LEENA SHARMA KUVAT TOUKO HUJANEN

Millaista on kampanjoida eduskuntavaaleissa keskellä kohujulkisuutta? Kokoomuksesta perussuomalaisiin vaihtanut Wille Rydman korostaa kampanjassaan pysyvyyttä, vaalirahaskandaalista kärsinyt keskustan Antti Kaikkonen valitsi vuonna 2011 itseironisen tyylin.

■ Wille Rydmanin kampanja käynnistyi Hakaniemen markkinoilla 5. maaliskuuta.

Maistenpäivänä 8. maaliskuuta perussuomalaisten kansanedustaja, eduskuntavaaliehdokas **Wille Rydman** jakaa Helsingin rautatieasemalla ruusuja.

Kello on neljä iltapäivällä, töistä palaavat kiiruhtavat kohti junaa tai metroasemaa. Edellisyön räntäsade on jättänyt kadut loskaisiksi.

Rydman tarjoaa jokaiselle vastaan tulevalle naiselle ruusun ja sen mukana oman vaaliesitteensä. Kohtaukset ovat lyhyitä ja kohteliaita. ”Hyvää naistenpäivää”, ”Kiitos”. Kukaan ei kieltäydy kukasta.

Kaksisataa ruusua on jaettu niin nopeasti, että kun kansanedustaja **Tom Packalén** (ps) saapuu paikalle kymmentä yli neljä, tilaisuus on ohi.

”Ai ne meni jo”, Packalén ihmettelee.

Myöhemmin samana päivänä Rydman twiittaa ja julkaisee kolme valokuvaa tapahtumasta. ”Jatkoin tänään vaalihakistelua naistenpäivän ruusujen jakamisen muodossa.”

Tviitti saa 1254 tykkäystä ja kymmenittäin kommentteja.

”Mautonta.”
 ”Eikö persunuorista löydy ahdisteltavia kun oot siirtynyt täysi-ikäisiin?”
 ”Olikohan tässä päivän ällöttävin postaus.”
 ”Mä jaksan ihailla tuota sun sarkasmia. Hyvä Wille.”

”Kaikkea hyvää vaalikampanjaasi ja oikein paljon Jumalan siunausta. Hyvä kun huumori on säilynyt.”

Helsingin Sanomat julkaisi kesäkuussa 2022 jutun ”Kokoomuksen salaisuus”.

Lehti kertoi, että keskusrikospoliisi oli selvittänyt vuonna 2020 nettivinkin perusteella, oliko Wille Rydman ahdistellut alaikäisiä tyttöjä ja nuoria naisia. Keskusrikospoliisi ei ollut tuolloin aloittanut esitutkintaa. HS:n jutussa useat naiset syyttivät Rydmania sopimattomasta käytöksestä.

Rydman on kiistänyt syytökset. Poliisi aloitti elokuussa 2022 esitutkinnan *Helsingin Sanomien* uutisoinnista. Esitutkinta on kesken.

Rydman joutui eroamaan kokoomuksen eduskuntaryhmästä kohun seurauksena. Tammikuun alussa hän kyllästyi odottamaan puolueen ”armahdusta” ja erosi kokoomuksesta samana päivänä, kun täytti 37 vuotta. Seuraavana päivänä hän kertoi liittyneensä

perussuomalaisiin ja olevansa ehdolla sen listalla eduskuntavaaleissa.

Rydman käy vaalikampanjaa vaikeista aseteleistä. Hän on puolueloikkari, jonka ihmiset muistavat ahdistelusyötöksistä.

Toisaalta Rydman on aina sijoittunut aateellisesti kokoomuksen ja perussuomalaisten välimaastoon. Poliittikan kohut ovat myös polarisoituneet, niin kuin koko poliittinen ilmapiiri. Mikä on toisen äänestäjän mielestä pöyristyttävä skandaali, on toiselle perusteeton ajojahti.

”**Mainettaan** parempi.”
 Keskustan kansanedustaja **Antti Kaikkonen** kampanjoi vuoden 2011 eduskuntavaaleissa itseironisella sloganilla, jolla viitattiin

Suomen poliittista järjestelmää useiden vuosien ajan myllänneeseen vaalirahaskandaa- liin.

Sykyllä 2009 oli käynyt ilmi, että Kaikkonen oli jakanut Nuorisosäätiön hallituksen puheenjohtajana vaalirahaa muun muassa omiin vaalikampanjoihinsa ja **Matti Vanhasen** (kesk) presidentinvaalikampanjaan. Nuorisosäätiö rakennuttaa kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja ”itsenäistymisen ja aikuistumisen tukemiseen”.

Kaikkonen erosi puheenjohtajan paikalta kohun seurauksena.

”Jos oikein muistan, vaalilogan keksittiin niin sanotusti kentältä, ihmisten kanssa jutella tällainen termi tuli useammankin kerran vastaan”, Kaikkonen kertoo.

”Kun sitä tukiryhmän kanssa maisteltiin, todettiin, että otetaan vähän etunojaa ja mennään sillä. Huumorissa ja itseironiassa on aina riski politiikassa, mutta ehkä silloin oli riskin paikka.”

Kaikkonen keräsi 3 929 ääntä ja sai jatkaa kansanedustajana. Pudotusta edellisissä, vuoden 2007 vaaleihin oli noin 300 ääntä.

”Oma vaalitulokset oli niissä olosuhteissa hämmästyttävän hyvä, varsinkin kun vaalit olivat keskustalle puolueena huonot.”

Myös kampanjointi oli kivuttomampaa kuin Kaikkonen oli pelännyt. Ehdokas sai niskaansa kuraa, mutta monet äänestäjät tuntuivat seisovan sloganin takana.

”Että ei se Kaikkonen nyt niin huono jätkä ole. Mutta totta kai vaalitulosta piti jännit-

■ **Rydman jakoi ruusuja naistenpäivänä 8.3. Helsingin rautatieasemalla.**

tää, kyllä se kova paikka oli ja kova mankeli, jonka läpi joutui menemään.”

Helsingin käräjäoikeus tuomitsi Kaikkosen tammikuussa 2013 viiden kuukauden ehdolliseen vankeusrangaistukseen luottamusaseman väärinkäytöstä. Kaikkonen ei valittanut tuomiosta.

Vuoden 2015 vaaleissa hän sai 10 617 ääntä.

Tietokirjailija Risto Uimonen lanseerasi vuonna 2009 termin ”median megafoniefekti”. Se tarkoittaa, että poliitikko joutuu valtaavan, päivästä ja viikosta toiseen jatkuvan kohu-uutisoinnin kohteeksi.

RISTO UIMONEN MIELESTÄ RYDMAN EI OLE MEGAFONIEFEKTIN UHRI. MIKA LINTILÄ ON. ”KAIKKI VÄLINEET JAUHAVAT AIHEESTA.”

Uimonen mielestä Wille Rydman ei ole megafoniefektin uhri.

Vaikka *Helsingin Sanomien* jutulla oli koivat vaikutukset Rydmanille, se ei poikunut suurta määrää lisäjuttuja tai uusia syytöksiä muissa tiedotusvälineissä. Kohu oli ohi muutamassa päivässä.

Megafoniefekti on sen sijaan toteutunut mitä suurimmassa määrin keskustan kansanedustajan, elinkeinoministeri **Mika Lintilän** tapauksessa, Uimonen sanoo.

”Kaikki välineet jauhavat aiheesta. Kun avaa radion ja television aamulla, ensimmäiseksi siellä on Lintilä ja illalla viimeiseksi Lintilä.”

Asiat alkoivat mennä Lintilän kannalta pieleen helmikuun alussa. Hänen WhatsApp-tililtään lähetettiin meemiviesti, jossa pilailtiin pääministeri **Marinin** kustannuksella. Lintilä kiistää yhä, että olisi lähettänyt viestin itse.

Meemikohua seurasivat jutut Lintilän väitetystä alkoholiongelmasta ja päihtyneenä esiintymisestä muun muassa eduskunnan kyselytunnilla. Sen jälkeen *Seiska*-lehti julkaisi jutun Lintilän väitetystä ”kakkosvaimosta”, pitkään jatkuneesta avioliiton ulkopuolisesta suhteesta.

Lintilä kampanjoi Vaasan vaalipiirissä, missä käydään yksi vaalien tiukimmista kiisoista. Lintilän pahimpia keskustalaisia kilpailijoita ovat pienen pyrhdyksen puolustusministerinä tehnyt **Mikko Savola** ja maa- ja metsätalousministeri **Antti Kurvinen**.

Uimonen uskoo, että uutisoinnin taustalla on yritys vahingoittaa Lintilää poliittisesti. ”Mutta asetelma on kääntymässä hänen ▶

edukseen. Kun ei tule kunnon näyttöä mistään, alkaa vaikuttaa siltä, että etelän media jahtaa taas kepulaista.”

Kun poliitikko joutuu skandaalin kohteeksi, hän yleensä joko katuu syvästi tai syyttää tiedotusvälineitä valehtelusta.

”Tällaisen läpensä kynnisen ja häikäilemättömän lehtimiestoiminnan aiheuttamat inhimilliset kärsimykset ovat tietysti mittamattomia”, Rydman kirjoitti blogissaan 22. elokuuta 2022.

Kokoomuksen kansanedustaja **Sirpa Pietikäinen** jäi kiinni törkeästä rattijuopumuksesta tammikuussa 2003, eduskuntavaalien kynnyksellä. Hän yritti siirtää autoaan aamulla Hämeenlinnan rautatieasemalla, mutta törmäsi lumipenkin. Ohikulkija hälytti paikalle poliisin.

Yleisradio kertoi samana aamupäivänä, että Pietikäinen oli puhaltanut 1,5 promillea. Uutisen jälkeen Pietikäinen julkaisi tiedotteen, jossa hän ilmoitti luopuvansa ehdokkuudestaan.

Pietikäinen oli yksi kokoomuksen Hämeen vaalipiirin ääniharavista. Häntä yritettiin suostutella jatkamaan, mutta hän sanoi haluavansa kantaa moraalisen vastuun teostaan.

”Megafoniefektiiä ei syntynyt, kun Pietikäinen teki välttämättömyydestä hyveen”, Uimonen kirjoittaa *Median mahti* -kirjassaan (WSOY, 2009).

Keskustan **Kauko Juhantalo** oli valinnut täysin toisen linjan joutuessaan myrskyn silmään vuosikymmen aikaisemmin. Juhantalo oli ”koplannut” kauppa- ja teollisuusministerinä omien yritystensä rahoitusratkaisuja valtion rahoituspäätöksiin, joihin hän oli ollut ministerinä vaikuttamassa. Päätökset liittyivät niin sanotun SKOP-ryhmän talouskriisiin.

Juhantalo kiisti syyllistyneensä laittomuuksiin ja esiintyi median ajohdoin uhrina.

”Mikään ei riitä, halutaan nähdä suletkin käännetyinä”, hän sanoi heinäkuussa 1992 tiedotustilaisuudessa, jossa ilmoitti eroavansa ministerin paikalta.

Juhantalo tuomittiin lokakuussa 1992 valtakunnanoikeudessa vuoden ehdolliseen vankeuteen lahjuksen ottamisesta ja virkavelvollisuuden rikkomisesta. Joulukuussa eduskunta erotti hänet äänin 134–41.

Juhantalo kiisti edelleen tehneensä mitään väärää. Hän palasi eduskuntaan jo seuraavissa vaaleissa.

Äänestäjien näkökulmasta Juhantalo oli vaalinut Kankaanpään ja Satakunnan etuja

mallikkaasti. Innokkaimmat kannattajat olivat alkaneet kutsua Kankaanpäästä ”Kakelan-diaksi”. Juhantalo oli myös onnistunut luomaan itselleen marttyyrin sädekehää.

Hän sai vuoden 1995 vaaleissa 6 580 ääntä.

Paluu eduskuntaan oli Juhantaloon mukaan ”kansan oikeudentunnon antama lausunto”.

Naistenpäivää edeltäneenä iltana Wille Rydman osallistui TempPELLIAUKION kirkossa järjestettyyn vaalipaneeliin. Panelistien piti kertoa puolesta minuutissa, millaisen muistopuheen haluaisivat omilla hautajaisissaan itseltään lausuttavan.

Rydman sai vastausvuoron vasemmistolien kansanedustajan **Suldaan Said Ahmedin** jälkeen. Said Ahmed pyöritteli ”toivovansa että hänet muistettaisiin yhteisten asioiden hoitamisesta”, mutta Rydmanin vastaus kuulosti sanatarvasti mietityltä.

”Seisoi sen takana mihin usko. Ei antanut ympäröivän paineen musertaa tiukoissakaan tilanteissa. Piti kiinni siitä, mitkä omat periaatteet olivat riippumatta siitä, tykkäisivätkö kaikki aina ympärillä ja ainakin pyrki teuraavissa vaaleissa.

■ **Matti Niiranen (kok)**, Rydman ja **Suldaan Said Ahmed (vas)** TempPELLIAUKION kirkon paneelissa.

kemään parhaansa niiden ihanteiden eteen, joita arvokkaina piti.”

Rydmanin kampanjan uhmakas tyyli ei yllätä Helsingin yliopiston viestinnän professoria **Anu Kantolaa**, joka on tutkinut suomalaisen politiikan skandaaleita viidentoista vuoden ajan.

”Monet poliitikot ovat ryhtyneet viime vuosina vetämään kovempaa linjaa suhteessa skandaaleihin”, hän sanoo. ”Rydman on hyvä esimerkki siitä, että pistetään kamppoihin.”

Sitä mukaa kun skandaalien määrä on kasvanut, ne ovat arkipäiväistyneet.

”Kohu, joka aiemmin koettiin uran loppuna, on nykyään nuoremmille sukupolville osa poliittista elämää. He ajattelevat, että näitä tulee ja menee.”

Vaalien alla julkittuista skandaaleista Kantolan mieleen on jäänyt erityisesti **Anni Sinnemäen** (vihr) tapaus.

Yle julkaisi perjantaina 11. kesäkuuta 2021 –kaksi päivää ennen kuntavaaleja– tiedon, että poliisi epäili vihreiden pormestariehdokasta Sinnemäkeä virkarikoksesta. Esitutkinta koski vuonna 2016 tehtyjä päätöksiä Meilahden asemakaavassa.

Näyttelijä **Pihla Viitala** oli saanut rakentaa Meilahteen poikkeusluvalla kahdensadan neliön paritalon vanhan talousrakennuksen tilalle. Viitala oli Sinnemäen tuttavata. Tutkintapyyntöön asiasta olivat tehneet alueen asukkaat.

”Esitutkinta oli aloitettu jo edellisvuonna. Vaalien alla tiedon siitä vuosi luultavasti poliisi”, Kantola sanoo.

”Sinnemäellä ei ollut mitään mahdollisuutta muuttaa tarinaa lauantain aikana. Mietin silloin, että miten poliisi tekee tällä tavalla politiikkaa Suomessa.”

Sinnemäki valittiin Helsingin kaupunginvaltuustoon. Pormestarikisan vihreät ja Sinnemäki hävisivät kokoomuksen **Juhana Vartiainenille**.

Lokakuussa 2021 Korkein hallinto-oikeus katsoi ratkaisussaan, että Sinnemäki ei ollut ollut asiassa esteellinen.

Wille Rydmanin vaalikampanjan slogan on ”Se sama, oikea Wille. Entistä vahvempaan.”

Rydman sanoo, että kampanjan lähtökohdista on mahdollisimman suuri pysyvyys suhteessa aiempaan.

”Toisenlaisissa olosuhteissa muutoksia olisi luultavasti tullut olennaisesti enemmän.”

Vaalimainoksen rintakuvassa Rydman nojaa leukaansa käteen ja hymyilee. Oikeassa yläreunassa lukee ”Perussuomalaiset. Helsingin

ki. 208.” Valokuva on sama, jota hän käytti neljä vuotta sitten kokoomuksen ehdokkaana. Silloin slogan oli ”Anna äänesi realismille”.

Rydmania on syytetty siitä, että hän piilottelee puoluettaan. Hän kiistää, että yrittäisi hiippailla Arkadianmäelle sammutetuin lyhydin. Perussuomalaiset käyttää Rydmania radiomainoksessa yhtenä pääesiintyjistään **Teemu Keskisarjan** ja **Jorma Piisisen** eli Remontti-Reiskan kanssa.

Rydman pyrki eduskuntaan ensimmäisen kerran vuonna 2011. Silloin hilpeyttä herätti vaalimainos, jossa Rydman näytti joidenkin mielestä **Barack Obamalta**, Yhdysvaltojen ensimmäiseltä mustalta presidentiltä.

”Voi kysyä, menikö photoshoppaaminen liian pitkälle”, Rydman sanoo. ”Tosiasiaa silloin haettiin inspiraatiota 1950-luvun presidentinvaalimainoksista. Vanhanaikaista jäykkyyttä vastapainoksi nuorien ehdokkaiden rentouden tavoittelulle.”

Rydman jäi eduskunnasta rannalle 4 207 äänellä. Toinen yritys vuonna 2015 onnistui, silloin ääniä kertyi 4 524. Vuonna 2019 Rydman valittiin eduskuntaan viimeisenä Helsingin vaalipiiristä. Äänimäärä oli 5 910.

Rydmanin vaalitiimi haluaa pysytellä täysin poissa julkisuudesta.

Vain henkilö, joka on ollut Rydmanin mukaan ”keskeinen kampanjastrategi eduskuntavaaleista 2011 lähtien” suostuu haastateltavaksi sähköpostitse niin, että hänen henkilöllisyytensä ei tule toimittajan tietoon. Rydman välittää sekä kysymykset että vastaukset.

Anonyymin strategin mukaan kampanjan suunnittelua ei päästy aloittamaan ”HS:n jutun aiheuttamasta tapahtumien kulusta johtuen” niin aikaisin kuin vaalitiimi olisi toivunut.

”Hienoimmat kampanjatekniset nyanssit jouduttiin jättämään pois, mutta uskon silti mainosratkaisujen olevan kärkipäätä ehdokkaiden joukosta”, hän kirjoittaa.

Rydmanin kampanjabudjetti on noin 40 000 euroa. Helsingin vaalipiirissä kisavalle, istuvalle kansanedustajalle se on keskivertosumma.

Vuoden 2019 eduskuntavaalien kalleimman kampanjan teki kokoomuksen **Elina Lepomäki** 116 000 eurolla. Perussuomalaisen silloinen puheenjohtaja **Jussi Halla-aho** käytti kampanjaansa vain 307 euroa.

Maaliskuun puoliväliin mennessä Rydman on saanut ulkopuolista vaalirahaa noin 30 000 euroa. Se on jo enemmän kuin edellisissä vaaleissa, joissa hänen kampanjansa

ANU KANTOLAN MUKAAN SKANDAALI ON YHÄ HARVEMMIN POLIITIKON URAN LOPPU. ”RYDMAN ON ESIMERKKI SIITÄ, ETTÄ PISTETÄÄN KAMPOIHIN.”

maksoi 50 000 euroa. Silloin hän kustansi puolet kuluista itse.

Rydman mainostaa nyt ensimmäistä kertaa elokuvateattereissa. Sama video pyöri myös Youtubessa.

Rydman kertoo vaalivideoissa, kuinka ”näissä tehtävissä joutuu joskus todella räjähä julkisen ryöpytyksen kohteeksi, mutta sellaisesta kun selviää, niin sitten jaksaaakin jo miltei mitä tahansa”. Ilme muuttuu 20 sekunnin aikana vakavasta hymyileväksi.

”Olemme panostaneet videomainontaan, jossa kilpailua ehdokkaiden kesken on edelleen yllättävän vähän”, kampanjastrategi kirjoittaa.

Rydman mainostaa myös Clear Channelin pylvästauluissa, joita näkee teiden varsilta ympäri Helsinkiä.

”Nykyään ihmiset tuijottavat lähinnä puhelimia. Olemme pienentäneet ulkomainontaa tästä syystä merkittävästi julkisten kulkuvälineiden yhteydessä”, strategin kertoo.

Rydmanin vaalitiimin ytimen muodostaa alle kymmenen ihmistä. Yhdistävä tekijä on se, että kaikki ovat kypuupuolueeseen pettyneitä entisiä kokoomuslaisia. Arvomaailma on yhteinen.

Kampanjan kattoteemat tulevat Rydmanilta, mutta teemoja kehitetään myös vaalitiimissä. Silloin paikalla pitää olla muutakin kuin ”oman kuplan porukkaa” strategin sanoo.

”Toisaalta vaaliteemoilla on loppujen lopuksi yllättävän vähän merkitystä lopputuloksessa. Willeen yhdistetään talous ja laki ja järjestys, jonka alla on maahanmuutto. Niiden rakentaminen on aloitettu jo vuoden 2011 kampanjassa, eli pikavoittoja ei ole saatavilla tässä lajissa.” ▶

WILLE RYDMANIN VAALITIIMIN YTIMEN MUODOSTAA ALLE KYMMENTÄ IHMIÄ. KAIKKI OVAT KYKYPUOLUEESEEN PETTYNEITÄ ENTISIÄ KOKOO- MUSLAISIA.

”Yhteiskunnan on toimittava turvaverkko, silloin kun kaveri meinaa tipahtaa kyydistä – ei riippumattoma, jonka varassa jokainen voi lepuuttaa aina kun siltä tuntuu.”

Riippumatto-vertaus on yksi Rydmanin suosikeista, ja hän käyttää sitä myös uusimmassa vaalimainoksessaan. Rydmanin talouspoliittiset kampanjateemat kuulostavat muutenkin hyvin kokoomuslaisilta: sosiaaliturva passivoi, valtion velkaantuminen on karannut käsistä, verotusta on kevennettävä.

Kovine maahanmuutonäkemyksineen Rydman oli aina kokoomuksen laittimaisessa oikeassa laidassa. Perussuomalaisissa näkemykset ovat valtavirtaa.

Mutta kampanjan kärkiteemoja ovat myös sivitys ja kylliäisyys. Rydman on Sibelius-Akatemiassakin opiskellut klassisen musiikin innohimoinen harrastaja, oopperan suurkuluttaja.

Perussuomalaisten kulttuuripoliittisessa ohjelmassa vuodelta 2020 todetaan: ”Valtion kulloistenkin ihanteiden mukaiset ’oikeamieliset’ projektit eivät tarvitse veroeroja. Emme kaipaa enempää suuren eliittikulttuuria oopperoineen, mutta emme myöskään sen vastakohtaa, kakkakulttuuria.”

Mitä Rydman ajattelee tästä?

”Minun kynästäni syntyi toisentyypistä tekstiä”, hän vastaa.

”Minun tapani sanoittaa näitä asioita saat- taan kuulostaa monelle perussuomalaiselle vieraalta, mutta toisaalta puolueessa on jatkuvasti voimistumassa, sanoisinko, akateemisen perussuomalaisuuden haara.”

Rydman oli erittäin ilahtunut, kun hän kuuli, että historioitsija Teemu Keskisarja lähti perussuomalaisten ehdokkaaksi Uu-

dellemaalle. Ja onhan Halla-ahokin muinaiskirkkoslaavista väitellyt filosofian tohtori Eirasta ja kansanedustaja Sakari Puisto filosofian tohtori Cambridgen yliopistosta.

”Ei heidän ole tarvinnut ruveta näyttämään jotain muuta. Tämä on vähän paradoksaalista, mutta havaintojeni mukaan perussuomalaisissa siedetään poikkeuksellisen paljon erilaisuutta.”

Kaikki puolueet ovat paikalla Helsingin Narinkkatorilla maaliskuun 15. päivää, mutta perussuomalaiset dominoivat tapahtumaa. Puheenjohtaja **Riikka Purra** saattelee sakean väkijoukon läpi ruotsidemokraattien puheenjohtajan **Jimmie Åkessonin**.

Åkesson nousee perussuomalaisten konttiin. Sinikeltaiset ilmapallot heiluvat tuulesa.

Wille Rydman on päivystänyt Narinkkatorilla jo tunnin verran. Hän pyytää nyt vieressään seisovaa vuolaspuheista miestä vaike- nemaan ja kuuntelemaan Ruotsista tullutta vierasta.

Åkesson kertoo tuttua tarinaa Tukholman ja Malmön slummiutuneista lähiöistä, jengiväkivallasta ja vastuuttoman maahanmuuton vaaroista. Periruotsalainen positiivisuus puskee kuitenkin puheesta läpi.

Suomi ja Ruotsi ovat ”fantastisia maita”, parlamentaarinen demokratia ”upea asia” ja Pohjanlahden ylittävä puolueyhteistyö ”sine- tõi ystävyys”.

Åkesson vetää kymmenen minuutin esityksensä ruotsiksi eikä sitä tulkata. Parisataa- päinen yleisö kuuntelee hiljaa. Vain kansanedustaja **Mika Niikon** (ps) keskittymiskyky ei riitä: hän pyörii ympäröivä ja kyllä- tää ja- kaa ihmisille keltaisia vaalikyiniään.

Mediapersona Tuomas Enbuske tulee tervehtimään Rydmania Åkessonin puheen jälkeen.

Enbuske – tunnettu ruotsin kielen puolos- taja – on iloisesti yllätynyt, että Åkesson sai puhua tilaisuudessa ruotsia.

Seurueeseen liittyy myös suomenruotsala- lainen mies, joka kertoo äänestäneensä aina Rydmania. Niin hän aikoo tehdä näissäkin vaaleissa, vaikka perussuomalaisten kieli- asenteet epäilyttävät.

Rydman vastaa ruotsiksi.

”Bland oss Sannfinländarna blir svenska språket hela tiden starkare.”

Kokoomuksen telta sijaitsee viistosti per- ussuomalaisia vastapäätä. Siellä näyttää hil- jaiselta. Puolueen vaalimainoksessa kello osoittaa viittä vaille kahtatoista. ”Nyt on oi- kea aika” lukee kellon viessä.

Rydman ja keski-ikäinen nainen katsovat mainosta.

”Niin, koska se oikea aika oikein mahtaa koittaa?” Rydman toteaa.

Rydman painottaa naiselle miten tärkeää on äänestää perussuomalaisia, mikäli haluaa maahan porvarihallituksen. Jos Purra ei pää- se vetämään hallitusneuvotteluita, Orpo voi langeta sinipunan seireeninlauluun.

Rydman puhuu kirjakieltä ja hymyilee jat- kuvasti.

Kiinnostuneita riittää. Valtaosa kontaktia ottavista kansalaisista on miehiä. Kahdeksas- luokkalainen poika haluaa yhteisellä. Elä- keläismies kehuu: ”Ajat hyviä asioita.” Ryd- man koskettaa kädellään sydäntään: ”Kuten aina ennenkin.”

Vain muutama kommentoi lyhyesti Hesarin juttua. Sitä pidetään valheellisena tai toisarvoisena.

”Ei kiinnosta, asiat ratkeavat”, sanoo valkoiseen villapaitaan ja harmaisiin villakangashousuihin pukeutunut nahkasalkkua kantava mies.

”Mitä mieltä oot katujengeistä”, kysyy pu- napipoinen nuorukainen. ”Tuli vaan mie- leen, kun sulla on toi Goosen takki, joista ne tykkää.”

Mustaan Canada Goose-untuvatakkiin pu- keutunut Rydman vakuuttaa naureskellen, ettei hänellä ole jengiyhteyksiä.

”Mutta jengiytymisestä on meilläkin vähi- tellen kehittymässä Ruotsin kaltainen ongel- ma”, hän vakavoituu.

Tilaisuuden loppupuolella entinen puo- luetoveri, yhdettätoista kertaa eduskuntaan pyrkivä **Ben Zyskovicz** käy tervehtimässä. Miehet vaihtavat ”fistbumpit”.

Vain kaksi eduskuntavaaliehdokasta mainostaa *Helsingin Sanomien* painatussa ja nä- köislehdessä lauantaina 18. maaliskuuta.

Rkp:n kansanedustaja **Anders Adler- creutz** on ostanut tyylikkään tummanvih- reän kokosivun mainoksen.

Seuraavan aukeaman oikeassa alakulmas- sa on Wille Rydmanin mainos.

”Kaikki, mitä tässä lehdessä sanotaan, ei ole totta” siinä lukee. Ja oikeassa laidassa pie- nellä printillä: ”Mainoksen maksoi joukko entisiä Hesarin tilaajia.”

■ Rydman poistui Hakaniemestä tyytyväisenä. Aikaa vaaleihin oli tasan kuukausi.

Mainos on maksanut joukolle entisiä Hesarin tilaajia arvonlisäveroineen 4676 euroa. Sosiaalisessa mediassa Rydman myöntää, et- tä *Helsingin Sanomissa* mainostaminen no- lottaa, mutta iloitsee kuitenkin siitä, että sai mainoksen ”luikahtamaan” vihollislehden sivuille.

Hetkittäin vaikuttaa siltä, että Rydman käy kampanjaansa yhtä paljon *Helsingin Sa- nomia* kuin kilpailevia ehdokkaita vastaan.

Lehden ja Rydmanin välinen taistelu rat- keaa aikanaan oikeuslaitoksessa. Rydmanin kohtalo poliittikkona on äänestäjien käsi- sä. **SK**